

A kismalac és a farkasok

1. kép Volt a világon egy kis malac, annak volt egy kis háza egy nagy rengeteg erdő közepén.
2. kép Egyszer, amint ebben a kis házban főzőcskézett magának, odamegy egy nagy, ordas farkas, beszél az ajtón:
 - Eressz be, kedves malackám, nagyon hideg van idekint, fázom.
 - Nem eresztelek biz én, mert megeszel.
 - Ereszd be hát legalább az egyik hátulsó lábam.(Lehet egy közeli kép a kismalacról és a farkasról is...)
3. A kis malac beeresztette az egyik hátulsó lábát.
4. Hanem alattomban odatett egy nagy fazék vizet a tűzhöz.
5. Kicsi idő múlva megint megszólalt a farkas:
 - Ugyan, kedves kis malackám, ereszd be a másik hátulsó lábam is.
6. A kis malac beeresztette azt is. (kép, ahol a farkas két hátsó lába a házban van)
7. De a farkas azzal se érte be, hanem egy kis idő múlva megint beszólott:
 - Kedves kis malackám, ereszd be a két első lábam is.
8. A kis malac beeresztette a két első lábát is (kép, ahol a négy lába bent van, de a feje még kint)
9. De a farkasnak az se volt elég, megint megszólalt:
 - Édes-kedves kis malackám, eressz be már egészen, majd meglásd, egy ujjal se nyúlok hozzád.
10. Erre a kis malac egy zsákot szépen odatett a nyíláshoz, hogy amint a farkas jön háttal befelé, egyenesen abba menjen be. Azzal beeresztette.
11. A farkas csakugyan a zsákba farolt be.
12. A kis malac se volt rest, hirtelen bekötötte a zsák száját.
13. Lekapta a tűzről a nagy fazék forró vizet, leforrázta vele a farkast
14. Azután hirtelen felmászott egy nagy fára.
15. A farkas egy darabig ordított, mert a forró víz úgy levitte a szőrét, hogy egy szál se maradt rajta. Azután addig hányta-vetette magát, míg utoljára kiódzott a zsák szája.
16. Kibújt belőle, szaladt egyenesen segítséget hozni.
17. Vissza is jött nemsokára vagy tizedmagával. Elkezdtek keresni a kis malacot. Addig–addig keresték, míg valamelyik csakugyan meglátta a fa tetején.
18. Odamentek a fa alá, elkezdtek tanakodni, hogy mitévők legyenek, mi módon fogják meg a kis malacot. Mert egyik se tudott a fára felmászni. Nagy sokára aztán arra határozták, hogy egymás hátára állnak mindnyájan; mint a lédeci birákok, úgy aztán a legfelső majd csak eléri.

19. El is kezdtek egymás hátára felmászni. A kopasz maradt legalul, mert félt feljebb menni. Így hát a többi mind az ő hátán volt.
20. Már olyan magasan voltak, hogy csak egyetlenegy hibázott. Az az egy is elkezdett már mászni.
21. Akkor a kis malac hirtelen elkiáltotta magát:
– Forró vizet a kopasznak!
22. A kopasz megijedt, kiugrott a többi alól; a sok farkas mind lepotyogott; kinek lába, kinek nyaka tört ki.
23. A kopasz meg úgy elszaladt, hogy sose látták többet.
24. A kis malac szépen leszállott a fáról, hazament, többet felé se mertek menni a háza tájékának a farkasok.